ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.11.2021
COM(2021) 754 final

2021/0397 (NLE)

Πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Από την τελευταία τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο στις 20 Μαΐου 2021[1], το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19, καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/954 σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) όσον αφορά υπηκόους τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στις επικράτειες κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο εμβολιασμός διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην αποκατάσταση των ταξιδιωτικών μετακινήσεων προς την ΕΕ, η Επιτροπή προτείνει την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 για να δημιουργηθεί σαφής σύνδεση μεταξύ της σύστασης και του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID της ΕΕ, ώστε να βοηθήσει τις αρχές των κρατών μελών στην επαλήθευση της γνησιότητας, της εγκυρότητας και της ακεραιότητας των πιστοποιητικών που εκδίδονται από τρίτες χώρες.

Επιπλέον, στις 22 Οκτωβρίου 2021, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε να υπάρξει περαιτέρω συντονισμός για τη διευκόλυνση των ταξιδιωτικών μετακινήσεων προς την ΕΕ. Κατά συνέπεια, προτείνεται η αύξηση του κατώτατου ορίου για το «14ήμερο σωρευτικό ποσοστό ανακοίνωσης κρουσμάτων COVID-19» από 75 σε 100 (το μέσο ποσοστό στην ΕΕ / στον ΕΟΧ στις 14 Νοεμβρίου 2021 ήταν 473,8 ανά 100 000 κατοίκους) και, παράλληλα, η αύξηση του εβδομαδιαίου ποσοστού διαγνωστικών εξετάσεων από 300 σε 600 ανά 100 000 κατοίκους, ώστε να ληφθεί υπόψη η γενική αύξηση των ικανοτήτων για τη διενέργεια διαγνωστικών εξετάσεων (το μέσο εβδομαδιαίο ποσοστό στην ΕΕ / στον ΕΟΧ στις 14 Νοεμβρίου 2021 ήταν πάνω από 5 000 διαγνωστικές εξετάσεις ανά 100 000 κατοίκους).

Λαμβανομένης υπόψη της καθοδήγησης του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) σχετικά με τη χορήγηση αναμνηστικών δόσεων 6 μήνες μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού, και παράλληλα με την πρόβλεψη πρόσθετης περιόδου 3 μηνών για να διασφαλιστεί ότι οι εθνικές εκστρατείες εμβολιασμού μπορούν να προσαρμοστούν και οι πολίτες να έχουν πρόσβαση στη χορήγηση αναμνηστικών δόσεων, προτείνεται μια τυποποιημένη περίοδος αποδοχής 9 μηνών μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού. Προκειμένου να διασφαλιστεί συντονισμένη προσέγγιση, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να αποδέχονται τα πιστοποιητικά εμβολιασμού που εκδίδονται μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού, εάν έχουν παρέλθει πάνω από 9 μήνες από τη χορήγηση της αναφερόμενης σε αυτά δόσης.

Τέλος, παρότι το ποσοστό εμβολισμού εξακολουθεί να αυξάνεται παγκοσμίως και αρκετές τρίτες χώρες ανοίγουν σταδιακά ξανά τα σύνορά τους σε διεθνείς ταξιδιώτες που είναι

[1] Σύσταση (ΕΕ) 2021/816 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2021, για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 182 της 21.5.2021, σ. 1).

πλήρως εμβολιασμένοι, δυνατότητα την οποία η ΕΕ παρέχει από τις 20 Μαΐου 2021, η Επιτροπή θεωρεί πρόωρο να προβεί σε πλήρη και άμεση μετάβαση από την τρέχουσα υβριδική προσέγγιση βάσει χώρας/ατόμου σε μια αμιγώς ανθρωποκεντρική προσέγγιση, καθώς αυτό θα τιμωρούσε τους ταξιδιώτες από τρίτες χώρες με χαμηλό ποσοστό εμβολιασμού. Συνεπώς, το παράρτημα Ι (Τρίτες χώρες, ειδικές διοικητικές περιοχές και λοιπές οντότητες και εδαφικές αρχές, τους κατοίκους των οποίων δεν θα πρέπει να αφορά ο προσωρινός περιορισμός στα εξωτερικά σύνορα των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ) θα πρέπει να καταργηθεί και οι σχετικές διατάξεις θα πρέπει να απαλειφθούν την 1η Μαΐου 2022. Η κατάργηση αυτή θα απλουστεύσει το περιεχόμενο της σύστασης και θα μειώσει τον διοικητικό φόρτο που συνδέεται με την εφαρμογή της.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Σκοπός της παρούσας σύστασης είναι η εφαρμογή των υφιστάμενων διατάξεων στον τομέα πολιτικής, δηλαδή ο έλεγχος των προσώπων και η αποτελεσματική εποπτεία της διέλευσης των εξωτερικών συνόρων.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα σύσταση είναι σύμφωνη με άλλες πολιτικές της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τις εξωτερικές σχέσεις και τη δημόσια υγεία.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία β) και ε), και το άρθρο 292 πρώτη και δεύτερη περίοδος.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του χώρου χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα μεταξύ των κρατών μελών αποτελεί κοινή προσπάθεια και κοινή ευθύνη που απαιτεί συνεκτική και συντονισμένη προσέγγιση, μεταξύ άλλων ιδίως όσον αφορά τους περιορισμούς των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ. Ο στόχος της εξασφάλισης συντονισμένης προσέγγισης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη όταν ενεργούν μεμονωμένα και μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης και όλα τα διαθέσιμα σχετικά στοιχεία. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου θα μειώσουν τον διοικητικό φόρτο, χαλαρώνοντας τους ισχύοντες ταξιδιωτικούς περιορισμούς και καταργώντας, τελικά, την προσέγγιση βάσει χώρας που αντικατοπτρίζεται στο παράρτημα Ι της σύστασης. Ως εκ τούτου, η πρόταση είναι κατάλληλη για τον επιδιωκόμενο στόχο και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία και αναλογικά για την επίτευξή του.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι η τροποποίηση της σύστασης 2020/912 του Συμβουλίου. Ο στόχος αυτός απαιτεί άλλη σύσταση του Συμβουλίου.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η παρούσα πρόταση λαμβάνει υπόψη τις συζητήσεις που διεξήχθησαν με τα κράτη μέλη μετά την επιβολή των πρώτων προσωρινών περιορισμών στα μη αναγκαία ταξίδια. Δεν πραγματοποιήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων, αν και η πρόταση λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης και όλα τα διαθέσιμα σχετικά στοιχεία.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στη σταδιακά αποκτώμενη επιστημονική εμπειρογνωσία σχετικά με τον ιό SARS-CoV-2, τον τρόπο εξάπλωσής του, τις παραλλαγές του σε πιο μεταδοτικά και σοβαρά στελέχη (παραλλαγές που προκαλούν ενδιαφέρον και παραλλαγές που προκαλούν ανησυχία), καθώς και την αποτελεσματικότητα του εμβολιασμού και των μη φαρμακών παρεμβάσεων για την ανάσχεση της διασποράς αυτού του ιού. Τα επιστημονικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται είναι κυρίως αυτά που παράγονται από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) και από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ).

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Καμία.

2021/0397 (NLE)

Πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 77 παράγραφος 2 στοιχεία β) και ε), και το άρθρο 292 πρώτη και δεύτερη περίοδος,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 30 Ιουνίου 2020 το Συμβούλιο εξέδωσε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού[2].

(2) Στις 2 Φεβρουαρίου 2021 το Συμβούλιο τροποποίησε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού[3], προκειμένου να επικαιροποιηθούν τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση του κατά πόσον τα μη αναγκαία ταξίδια από τρίτες χώρες είναι ασφαλή και θα πρέπει να επιτρέπονται.

(3) Με την ίδια τροποποίηση θεσπίστηκαν μηχανισμοί για τον περιορισμό της εξάπλωσης των παραλλαγών του ιού SARS-COV-2 που προκαλούν ανησυχία στην ΕΕ[4].

(4) Στις 20 Μαΐου 2021 το Συμβούλιο τροποποίησε τη σύσταση (ΕΕ) 2020/912[5] προκειμένου να ληφθούν υπόψη η ανάπτυξη και η θετική επίδραση των εκστρατειών εμβολιασμού στον περιορισμό της εξάπλωσης του ιού, καθώς και για να περιοριστούν περαιτέρω η εισαγωγή και η διασπορά στην ΕΕ των νεοεμφανιζόμενων παραλλαγών που προκαλούν ενδιαφέρον και ανησυχία.

---

[2] Σύσταση (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2020, σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 208 της 1.7.2020, σ. 1).

[3] Σύσταση (ΕΕ) 2021/132 του Συμβουλίου, της 2ας Φεβρουαρίου 2021, για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 41 της 4.2.2021, σ. 1).

[4] Ο «χώρος ΕΕ+» περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη του χώρου Σένγκεν (συμπεριλαμβανομένων της Βουλγαρίας, της Κροατίας, της Κύπρου και της Ρουμανίας), καθώς και τα τέσσερα συνδεδεμένα κράτη Σένγκεν. Περιλαμβάνει επίσης την Ιρλανδία εάν αποφασίσει να ευθυγραμμιστεί.

[5] Σύσταση (ΕΕ) 2021/816 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2021, για την τροποποίηση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 σχετικά με τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ και την πιθανή άρση του εν λόγω περιορισμού (ΕΕ L 182 της 21.5.2021, σ. 1).

(5) Στις 14 Ιουνίου 2021 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τους κανονισμούς (ΕΕ) 2021/953[6] και (ΕΕ) 2021/954[7] για το Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ. Το Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ αποδείχθηκε σημαντικό εργαλείο για την αποκατάσταση των ταξιδιών εντός της ΕΕ.

(6) Από την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953, η Επιτροπή έχει εκδώσει διάφορες εκτελεστικές πράξεις που ορίζουν ότι τα πιστοποιητικά COVID-19 που εκδίδονται από μια ορισμένη τρίτη χώρα πρέπει να θεωρούνται ισοδύναμα με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό. Ως εκ τούτου, η γνησιότητα των πιστοποιητικών εμβολιασμού, ανάρρωσης και διαγνωστικού ελέγχου που καλύπτονται από αυτές τις εκτελεστικές πράξεις μπορεί να εξακριβώνεται με ασφάλεια και αξιοπιστία. Συνεπώς, το Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ, και ιδίως οι εκτελεστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε αυτήν τη βάση, διευκόλυναν επίσης την ασφαλή επανέναρξη των ταξιδιών από τρίτες χώρες προς την ΕΕ[8].

(7) Λαμβανομένων υπόψη της εξέλιξης της πανδημίας, καθώς και του αυξανόμενου ποσοστού εμβολιασμού και της σταδιακής άρσης των ταξιδιωτικών περιορισμών παγκοσμίως, η τρέχουσα προσέγγιση που καθορίζεται στη σύσταση (ΕΕ) 2020/912 θα πρέπει να επικαιροποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η θέσπιση του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID της ΕΕ.

(8) Στις 22 Οκτωβρίου 2021, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη της επιδημιολογικής κατάστασης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα συμπεράσματά του ζήτησε, αφενός, να υπάρξει περαιτέρω συντονισμός για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της ΕΕ και των ταξιδιών προς την ΕΕ και, αφετέρου, να αναθεωρηθούν οι δύο συστάσεις, συμπεριλαμβανομένης της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 του Συμβουλίου.

(9) Η τυποποιημένη περίοδος αποδοχής για τα πιστοποιητικά εμβολιασμού που εκδίδονται μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού θα πρέπει να οριστεί σε 9 μήνες. Η περίοδος αυτή λαμβάνει υπόψη την καθοδήγηση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) σχετικά με τη χορήγηση αναμνηστικών δόσεων 6 μήνες μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού και προβλέπει πρόσθετη περίοδο 3 μηνών για να διασφαλιστεί ότι οι εθνικές εκστρατείες εμβολιασμού μπορούν να προσαρμοστούν και ότι οι πολίτες μπορούν να έχουν πρόσβαση στη χορήγηση αναμνηστικών δόσεων. Προκειμένου να διασφαλιστεί συντονισμένη προσέγγιση, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να αποδέχονται τα πιστοποιητικά εμβολιασμού που εκδίδονται μετά την ολοκλήρωση της αρχικής

---

6 Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19.

7 Κανονισμός (ΕΕ) 2021/954 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) όσον αφορά υπηκόους τρίτων χωρών που παραμένουν ή διαμένουν νόμιμα στις επικράτειες κρατών μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19.

8 Ο επικαιροποιημένος κατάλογος των αποφάσεων ισοδυναμίας διατίθεται στην ακόλουθη ιστοσελίδα: https://ec.europa.eu/info/publications/commission-implementing-decisions-eu-equivalence-covid-19-certificates-issued-non-eu-countries_el

σειράς εμβολιασμού, εάν έχουν παρέλθει πάνω από 9 μήνες από τη χορήγηση της αναφερόμενης σε αυτά δόσης.

(10) Για να διευκολυνθούν περαιτέρω τα ασφαλή ταξίδια προς την ΕΕ, το κατώτατο όριο για το 14ήμερο σωρευτικό ποσοστό ανακοίνωσης κρουσμάτων COVID-19 θα πρέπει να αυξηθεί από 75 σε 100 ανά 100 000 κατοίκους. Παράλληλα, και για να ληφθούν υπόψη οι ενισχυμένες ικανότητες για τη διενέργεια διαγνωστικών εξετάσεων σχεδόν δύο έτη μετά την πρώτη εμφάνιση του ιού, το απαιτούμενο ελάχιστο εβδομαδιαίο ποσοστό διαγνωστικών εξετάσεων θα πρέπει επίσης να αυξηθεί από 300 σε 600 διαγνωστικές εξετάσεις ανά 100 000 κατοίκους. Το στοιχείο αυτό αναμένεται αυξήσει περαιτέρω την αξιοπιστία των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για να καθοριστεί σε ποιον βαθμό θα πρέπει να είναι δυνατή η πραγματοποίηση μη αναγκαίων ταξιδιών από μια δεδομένη τρίτη χώρα.

(11) Για να καταστεί δυνατή με αποτελεσματικότερο τρόπο η πραγματοποίηση μη αναγκαίων ταξιδιών προς την Ένωση και να αυξηθεί η προβλεψιμότητα για τους ταξιδιώτες τρίτων χωρών, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να αποδέχονται μόνο τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια κυκλοφορίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[9], αλλά και εκείνα για τα οποία έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία καταχώρισης στον κατάλογο έκτακτης χρήσης του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ).

(12) Επιπλέον, ως εναλλακτική λύση στον εμβολιασμό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν τα μη αναγκαία ταξίδια σε άτομα που έχουν αναρρώσει από τη νόσο COVID-19 εντός 180 ημερών πριν από το ταξίδι προς την ΕΕ και τα οποία διαθέτουν Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ ή πιστοποιητικό που έχει αναγνωριστεί ως ισοδύναμο με αυτό.

(13) Παράλληλα, για να μειωθεί περαιτέρω ο κίνδυνος μετάδοσης του ιού SARS-CoV-2, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να απαιτούν έγκυρο αποδεικτικό αρνητικού αποτελέσματος από διαγνωστική εξέταση με βάση δοκιμή αλυσιδωτής αντίδρασης πολυμεράσης πραγματικού χρόνου (RT-PCR) πριν από την αναχώρηση, όταν ο ταξιδιώτης είτε i) έχει εμβολιαστεί με εμβόλιο κατά της νόσου COVID-19 το οποίο έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία καταχώρισης στον κατάλογο έκτακτης χρήσης του ΠΟΥ αλλά δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των εμβολίων που έχουν εγκριθεί στην ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004 είτε ii) έχει αναρρώσει από τη νόσο COVID-19·εντός 180 ημερών πριν από το ταξίδι προς την ΕΕ.

(14) Τα παιδιά ηλικίας άνω των 6 ετών και κάτω των 18 ετών θα πρέπει να μπορούν να ταξιδεύουν υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβληθεί σε δοκιμασία RT-PCR με αρνητικό αποτέλεσμα πριν από την αναχώρηση. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη δικαιούνται να απαιτήσουν πρόσθετες δοκιμασίες μετά την άφιξη, την υποβολή σε καραντίνα ή σε αυτοαπομόνωση.

(15) Λαμβανομένου υπόψη του αυξανόμενου ποσοστού εμβολιασμού παγκοσμίως, κρίνεται σκόπιμη η σταδιακή μετάβαση από την τρέχουσα υβριδική προσέγγιση βάσει χώρας/ατόμου σε μια αμιγώς ανθρωποκεντρική προσέγγιση και, συνεπώς, η απαλοιφή του παραρτήματος Ι και η άρση των ταξιδιωτικών περιορισμών αποκλειστικά με βάση

[9] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση ενωσιακών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136 της 30.4.2004, σ. 1).

την κατάσταση εμβολιασμού ή τα καθήκοντα που ασκούν / τις ανάγκες που εκπληρώνουν οι ταξιδιώτες. Ωστόσο, επί του παρόντος εξακολουθούν να υπάρχουν τρίτες χώρες είτε με περιορισμένη πρόσβαση σε εμβόλια είτε με χαμηλό ποσοστό εμβολιασμού. Συνακόλουθα, προκειμένου να δοθεί χρόνος στις τρίτες χώρες να αυξήσουν τα ποσοστά εμβολιασμού τους και, κατόπιν προηγούμενης γενικής αξιολόγησης της κατάστασης εμβολιασμού στις τρίτες χώρες με βάση τα δεδομένα που παρέχονται, μεταξύ άλλων, από τις αντιπροσωπείες της ΕΕ, το παράρτημα Ι και οι σχετικές διατάξεις της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 θα πρέπει να απαλειφθούν την 1η Μαρτίου 2022. Η κατάργηση του παραρτήματος Ι αναμένεται να έχει ως αποτέλεσμα την απλούστευση της σύστασης (ΕΕ) 2020/912 και τη μείωση του διοικητικού φόρτου που συνδέεται με την εφαρμογή της.

(16) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας σύστασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα σύσταση αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία θα πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας σύστασης, αν θα την εφαρμόσει.

(17) Η παρούσα σύσταση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου[10]· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας σύστασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(18) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[11], οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου[12].

(19) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[13], οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του

---

[10] Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

[11] ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

[12] Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999).

[13] ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

Συμβουλίου σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου[14].

(20) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα σύσταση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν[15], οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ[16].

(21) Το νομικό καθεστώς της παρούσας σύστασης, όπως υπενθυμίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 15 έως 19, δεν θίγει την ανάγκη όλα τα κράτη μέλη να αποφασίσουν, προς όφελος της ορθής λειτουργίας του χώρου Σένγκεν, την άρση του περιορισμού των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την Ένωση με συντονισμένο τρόπο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Η σύσταση (ΕΕ) 2020/912 τροποποιείται ως εξής:

(1) από τις 10 Ιανουαρίου 2022, στο σημείο 2 δεύτερο εδάφιο, ο αριθμός «75» αντικαθίσταται από τον αριθμό «100» και ο αριθμός «300» αντικαθίσταται από τον αριθμό «600»·

(2) από τις 10 Ιανουαρίου 2022, στο σημείο 6α, το πρώτο, δεύτερο και τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Με την επιφύλαξη του σημείου 6 στοιχεία α) και β), όταν τα κράτη μέλη αποδέχονται αποδεικτικά εμβολιασμού προκειμένου να άρουν ταξιδιωτικούς περιορισμούς για τον περιορισμό της εξάπλωσης της νόσου COVID-19, τα κράτη μέλη θα πρέπει καταρχήν να άρουν τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ όσον αφορά τους ταξιδιώτες οι οποίοι έχουν λάβει την τελευταία συνιστώμενη δόση ενός από τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 που έχουν εγκριθεί στην ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004*, το αργότερο 14 ημέρες πριν εισέλθουν στον χώρο ΕΕ+, υπό την προϋπόθεση ότι έχει παρέλθει διάστημα μικρότερο των 9 μηνών από τη χορήγηση της δόσης που αναφέρεται στο πιστοποιητικό εμβολιασμού για την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού ή έχει ληφθεί πρόσθετη δόση μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού.

---

14 Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

15 ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

16 Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να άρουν τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ όσον αφορά τους ταξιδιώτες που έχουν λάβει την τελευταία συνιστώμενη δόση ενός από τα εμβόλια κατά της νόσου COVID-19 το οποίο έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία καταχώρισης στον κατάλογο έκτακτης χρήσης του ΠΟΥ, το αργότερο 14 ημέρες πριν εισέλθουν στον χώρο ΕΕ+, υπό την προϋπόθεση ότι έχει παρέλθει διάστημα μικρότερο των 9 μηνών από τη χορήγηση της δόσης που αναφέρεται στο πιστοποιητικό εμβολιασμού για την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού ή έχει ληφθεί πρόσθετη δόση μετά την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να άρουν τον προσωρινό περιορισμό των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ όσον αφορά τους ταξιδιώτες που έχουν αναρρώσει από τη νόσο COVID-19 εντός 180 ημερών πριν από το ταξίδι προς την ΕΕ.

Για τον σκοπό αυτό, οι ταξιδιώτες που επιθυμούν να πραγματοποιήσουν μη αναγκαίο ταξίδι προς κράτος μέλος θα πρέπει να διαθέτουν:

α) έγκυρο αποδεικτικό εμβολιασμού κατά της νόσου COVID-19 το οποίο εκδόθηκε βάσει εμβολίου κατά της νόσου COVID-19 που έχει εγκριθεί στην ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004, ή

β) έγκυρο αποδεικτικό εμβολιασμού κατά της νόσου COVID-19 το οποίο εκδόθηκε βάσει εμβολίων κατά της νόσου COVID-19 τα οποία έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία καταχώρισης στον κατάλογο έκτακτης χρήσης του ΠΟΥ αλλά δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των εμβολίων που έχουν εγκριθεί στην ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004, ή

γ) έγκυρο αποδεικτικό ανάρρωσης.

Για τους ταξιδιώτες που εμπίπτουν στα στοιχεία β) και γ) ανωτέρω, το κράτος μέλος θα πρέπει επίσης να απαιτεί έγκυρο αποδεικτικό αρνητικού αποτελέσματος από διαγνωστική εξέταση με βάση δοκιμή αλυσιδωτής αντίδρασης πολυμεράσης πραγματικού χρόνου (RT-PCR), η οποία να έχει πραγματοποιηθεί το νωρίτερο 72 ώρες πριν από την αναχώρηση.

Εκτός από τα Ψηφιακά Πιστοποιητικά COVID της ΕΕ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδέχονται τα αποδεικτικά εμβολιασμού κατά της νόσου COVID-19 ή ανάρρωσης από τη νόσο COVID-19 εάν αντιστοιχούν σε πιστοποιητικά που έχουν αναγνωριστεί ως ισοδύναμα με εκείνα που εκδίδονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου** σε εκτελεστική πράξη που εξέδωσε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 8 του εν λόγω κανονισμού.

Όταν δεν έχει εκδοθεί τέτοια πράξη σχετικά με τα πιστοποιητικά που εκδίδει τρίτη χώρα, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αποδέχονται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, αποδεικτικό διαγνωστικής εξέτασης και εμβολιασμού που εκδίδει η τρίτη χώρα, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να είναι δυνατή η επαλήθευση της γνησιότητας, της εγκυρότητας και της ακεραιότητας του πιστοποιητικού και η εξακρίβωση του κατά πόσον αυτό περιέχει όλα τα σχετικά δεδομένα που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953.

Στα παιδιά ηλικίας από 6 έως 18 ετών θα πρέπει να επιτρέπεται να πραγματοποιούν μη αναγκαίο ταξίδι προς κράτος μέλος εάν διαθέτουν έγκυρο αποδεικτικό αρνητικού αποτελέσματος από διαγνωστική εξέταση με βάση δοκιμή αλυσιδωτής αντίδρασης πολυμεράσης πραγματικού χρόνου (RT-PCR), η οποία να έχει πραγματοποιηθεί το νωρίτερο 72 ώρες πριν από την αναχώρηση. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη

δικαιούνται να απαιτήσουν πρόσθετες δοκιμασίες μετά την άφιξη, καθώς και την υποβολή σε καραντίνα ή σε αυτοαπομόνωση.»·

---

* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση ενωσιακών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136 της 30.4.2004, σ. 1).

** Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (Ψηφιακό Πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19 (ΕΕ L 211 της 15.6.2021, σ. 1).

(3) από την 1η Μαρτίου 2022:

α) το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι προσωρινοί περιορισμοί των μη αναγκαίων ταξιδιών προς την ΕΕ θα πρέπει να αίρονται όσον αφορά τους κατοίκους τρίτων χωρών σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στην παρούσα σύσταση.»·

β) τα σημεία 2 έως 5, το σημείο 9 και το παράρτημα Ι απαλείφονται.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος